

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.045 van 11 januari 1999
in de zaak A. 80.199/IX-1460.**

In zake : Etienne DE WINNE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DE WINNE op 9 september 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren van 16 juli 1998 dat hij niet beschikt over de vooropgestelde generieke competenties om de functie van afdelingshoofd uit te oefenen, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 BEF per dag dat de gevolgen van de beslissing niet worden ongedaan gemaakt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 september 1972 als ingenieur in dienst bij het ministerie van Openbare Werken. Op 1 januari 1990 wordt hij overgedragen naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waar hij op 1 april 1993 wordt bevorderd tot inspecteur-generaal bij de administratie wegeninfrastructuur en verkeer en wordt belast met de leiding van het bestuur werken en inspectie.

In uitvoering van het Vlaams personeelsstatuut wordt hij bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 ambtshalve bij wijze van graadverandering benoemd tot directeur-ingenieur.

1.2. Door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 wordt het Vlaams personeelsstatuut gewijzigd, onder meer, wat de aanwijzing van de afdelingshoofden betreft.

1.3. Deze wijzigingen worden omstandig toegelicht in de "dienstmededeling CSG 97/1". Er wordt ook medegedeeld dat 34 afdelingen in het ministerie niet over een titularis afdelingshoofd of afdelingshoofd ad interim beschikken en dat de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken de opdracht heeft gegeven om zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van het voormelde besluit van 11 maart 1997 "een proces voor de aanwijzing van afdelingshoofden op te starten".

1.4. Op 22 april 1997 stelt verzoeker zich kandidaat om te worden aangewezen voor de functie van afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer.

1.5. Op 9 juni 1997 neemt verzoeker, met het oog op de beoordeling van zijn generieke competenties voor de functie van afdelingshoofd, deel aan een gedragsgerichte test volgens de "Assessment Center Methode". Deze test, die bestaat uit drie gedragsgerichte proeven en een interview, wordt uitgevoerd door het extern bureau "Quintessence Consulting".

Namens dit bureau oordeelt Kathleen JOORIS dat op basis van de resultaten van de potentieelinschatting geen gunstig advies kan worden verleend.

1.6. Op 28 juni 1997 oordeelt de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om een afdeling te leiden.

Deze beslissing wordt bij brief van 7 juli 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht.

1.7 Als gevolg van een door verzoeker ingestelde procedure wordt die beslissing opeenvolgend geschorst bij arrest nr. 71.692 van 9 februari 1998 en vernietigd bij arrest nr. 74.621 van 25 juni 1998 op grond van artikel 17, § 4bis, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

1.8. Op 16 juli 1998 beslist de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren opnieuw dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om de functie van afdelingshoofd uit te oefenen.

Die beslissing wordt aan verzoeker medegedeeld op 17 juli 1998.

1.9. Tegen die beslissing dient verzoeker op 9 september 1998 een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 frank per dag dat de gevolgen van de bestreden beslissing niet ongedaan gemaakt worden;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting niet verschenen is en er ook niet vertegenwoordigd was; dat zij dus geacht wordt met de vordering in te stemmen, zulks met toepassing van artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat die vermoede instemming weliswaar voor de Raad van State niet betekent dat hij zonder meer de vordering moet toewijzen; dat hij met name daar niet toe verplicht is wanneer de vordering kennelijk onontvankelijk of ongegrond is, hypothese waaraan in bovenvermeld procedurereglement trouwens een speciale regeling is gewijd, in de artikelen 12 en 14; dat te dezen de uiteenzetting van het annulatiemiddel en de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig

nadeel niet in zulke mate overtuigingskracht missen dat, in weerwil van de vermoede instemming van de verwerende partij, het afwijzen van de vordering zich opdringt; dat ook geen excepties van onontvankelijkheid met een hoge graad van gegrondheid zich aanmelden;

2.2. Overwegende dat aldus geacht moet worden te zijn voldaan aan de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

3. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

3.1. Overwegende dat verzoeker vraagt aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 10.000 frank per dag dat de gevolgen van de bestreden beslissing niet worden ongedaan gemaakt;

3.2. Overwegende dat hij dienaangaande stelt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging de overheid zou verplichten om met zijn titels en verdiensten rekening te houden, maar dat dit "gelet op de feitelijke en procedurele voorgaanden (...) niet volstrekt zeker (is)";

3.3. Overwegende dat het gezag van gewijsde van een arrest waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing wordt bevolen er zich niet alleen tegen verzet dat de aangevochten beslissing, in strijd met het schorsingsarrest, toch wordt uitgevoerd, doch ook dat de overheid die schorsing zou omzeilen; dat zulks te dezen niet alleen impliceert dat de beslissing dat verzoeker niet beschikt over de nodige generieke competenties om als afdelingshoofd te fungeren van de afdeling wegenbeleid en -beheer waarvoor verzoeker zich heeft aangemeld niet kan worden uitgevoerd, maar ook dat de functie van afdelingshoofd van de afdeling wegenbe-

leid en –beheer niet mag worden toegewezen zolang er geen uitspraak is over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing;

3.4. Overwegende dat uit de stukken voorgebracht door verzoeker blijkt dat de verwerende partij staande de huidige procedure overgegaan is tot de invulling van de openstaande betrekking van afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer; dat er derhalve gegronde redenen zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en haar rechtstreekse gevolgen door middel van een dwangsom te doen naleven;

3.5. Overwegende tenslotte dat door de verwerende partij noch schriftelijk noch mondeling opmerkingen over de vordering tot het opleggen van een dwangsom worden gemaakt;

3.6. Overwegende dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom derhalve gegrond is;

3.7. Overwegende dat teneinde de uitvoering van 's Raads arrest te waarborgen de dwangsom bepaald wordt op 100.000 frank per dag dat de gevolgen van de geschorste beslissing niet ongedaan gemaakt zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 juli 1998 van de interdepartementale commissie van leidende ambtenaren dat Etienne DE WINNE niet beschikt over de generieke competenties vereist voor de functie van afdelingshoofd.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt ingewilligd met dien verstande dat de dwangsom wordt bepaald op 100.000 frank per dag dat de gevolgen van de geschorste beslissing niet ongedaan gemaakt zijn.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf januari 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.